

Een eeuwig gewicht van heerlijkheid

door: S. Prod'hom

2 Korinthe 4:17,18

De mens heeft in zijn natuurlijke toestand alle karaktertrekken laten zien van zijn slechte natuur. De wet, die hem gegeven is, heeft deze natuur alleen maar aangezet om al het kwaad te doen, waartoe zij in staat is. Om iets te doen dat niet kwaad is in de ogen van God, is een nieuwe natuur nodig. Die wordt aan de gelovige gegeven door het geloof in het werk van Christus op het kruis. Daar zijn niet alleen zijn zonden verzoend, maar daar is ook de oude mens met Christus gestorven. Deze nieuwe natuur heeft zijn volmaakte uitdrukking in Christus gehad. De goddelijke mens, die op aarde geopenbaard heeft wat God voor de mens bestemde naar Zijn eeuwige raadsbesluiten. Hij wandelde in het midden van de mensen en te midden van alle gevolgen van de zonde. Mensen die vanwege hun afschuwelijk zondige natuur God niet aangenaam konden zijn. Maar Hij openbaarde de volmaaktheden van dit leven, zoals God bedoelde.

Door het geloof doet de gelovige *“de nieuwe mens”* aan, *“die overeenkomstig God geschapen is in ware gerechtigheid en heiligheid.”* (Ef. 4:24) Vanaf dat ogenblik is hij in staat de karaktertrekken van God te openbaren, zoals die gezien worden in Christus. Daarom zegt de apostel: *“Weest dan navolgers van God, als geliefde kinderen, en wandelt in liefde, zoals ook Christus ons heeft liefgehad.”* (Ef. 5:1,2) In die zin, dat het leven van Christus, het leven is, dat iedere gelovige in deze wereld moet openbaren. Op die manier wandelen te midden van mensen die het niet konden verdragen dat leven in Christus te zien toe Hij in hun midden leefde. God heeft gewild, dat zij het zien in hen, die opnieuw geboren zijn en deelgenoten zijn van de goddelijke natuur. Zo is de gelovige de brief van Christus, die open(gevouwen) en leesbaar gemaakt is voor de mensen. De apostel zegt tegen de Korinthiërs : *“u, van wie blijkt dat u een brief van Christus bent, door onze bediening opgesteld, “* (2 Kor. 3:3)

Een dergelijke verandering bij deze heidenen van vroeger, was de duidelijk demonstratie van wat de dienst van de apostel was. Hij had door de Geest van de levende God deze brief beschreven. Niet op stenen tafels, zoals de wet, maar op vleselijke tafels van het hart, door middel van de prediking van het evangelie. Dat vindt plaats bij iedere gelovige. Daarom moet hij Christus in zijn leven openbaren, nadat hij voor zijn

bekering had geopenbaard wat de eerste Adam is. Door ons te laten doordringen in deze belangrijke waarheid, begrijpen wij waarom wij bekeerd zijn en waarom God ons nog enige tijd in deze wereld laat. Veel christenen beperken zich er toe te geloven, dat zij bekeerd zijn om naar de hemel te gaan als ze sterven of als de Heer komt. Maar als God ons niet opneemt in de hemel, nadat wij bekeerd zijn, dan is dat om ons de gelegenheid te geven om in onze hele wandel te openbaren, de karaktertrekken van Zijn geliefde Zoon. Dat kunnen we alleen doen in gehoorzaamheid aan de wil van God. De natuurlijke mens verzet zich hier tegen, want deze wordt alleen geleid door eigen wil. Wij moeten het als een grote eer van Godswege beschouwen, op aarde gelaten te worden, om het leven van Zijn Zoon te leven. Hij die God zo volmaakt heeft verheerlijkt door altijd die dingen te doen die Hem behaagden.

Als we de Heer bekijken in Zijn wandel van volmaakte gehoorzaamheid, dan zien we dus, wat ons nieuwe leven is. Een leven dat in de plaats is gekomen van onze afschuwelijke natuur in Adam. Wij kunnen met een geliefde dienstknecht van God zeggen, die nu bij de Heer is:

“Als ik mijn ogen op Jezus richt, als ik Zijn totale gehoorzaamheid, Zijn reinheid, Zijn genade, Zijn tederheid, Zijn geduld, Zijn toewijding, Zijn heiligheid, Zijn liefde, de volledige afwezigheid, bij Hem, van alle zelfzucht bekijk. Dan kan ik zeggen: ‘Dat is mijn leven.’ De beschouwing van zo’n persoon stelt ons in staat Hem praktisch te gelijken.”

De apostel zegt in 2 Korinthe 3:18 : *“Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heer aanschouwen, worden naar hetzelfde beeld veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door de Heer, de Geest.”* Want alles, wat de Heer op aarde geweest is in Zijn wandel, Hij: *“die de uitstraling is van zijn heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen”* (Hebr. 1:3) schittert in Zijn heerlijke persoon, aan de rechterhand van de majesteit, met alle resultaten van Zijn werk op het kruis, waardoor God is verheerlijkt.

Door de kracht van de Geest van God, die zich daarvoor van het Woord bedient, kunnen wij de

heerlijkheid van Heer aanschouwen met onbedekt aangezicht, opdat die in ons wordt voortgebracht. Wij die hetzelfde leven hebben en de Geest bezitten als voorwerp en bron van dit leven. Als we dat verwerklijken, zullen we voor ieder oog bewijzen, dat we christenen zijn. Dat is het enige middel om God te verheerlijken. Hem onze dankbaarheid te tonen voor Zijn grote liefde, die ons zo'n leven in Zijn geliefde Zoon heeft gegeven.

Terwijl we op aarde zijn bezitten we dit leven in aarden vaten. Deze zijn weinig geschikt om zo'n schat te bevatten. Daarom moeten ze gebroken worden, opdat het leven zich kan openbaren. Vandaar de vermaning om *“altijd het sterven van Jezus in het lichaam omdragend, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam openbaar wordt.”* (2 Kor. 4:10) Zodra ons lichaam en alles wat er mee verbonden is, een hinderpaal wordt voor deze openbaring, moeten we de dood van Jezus er op toepassen. Want in Hem zijn wij gestorven op het kruis. We moeten het leven van Jezus hebben om de dood van Jezus te verwerklijken. Het is onmogelijk voor een onbekeerde deze dood te verwerklijken. Maar zodra men het leven van Jezus heeft, kan men de dood van Jezus verwerklijken. Maar omdat we niet genoeg zorg dragen om altijd en overal deze dood om te dragen, zegt de apostel: *“Want wij die leven, worden altijd aan de dood overgegeven om Jezus' wil,”*... Waarom? ... *“opdat ook het leven van Jezus openbaar wordt in ons sterfelijk vlees.”* (2 Kor. 4:11) God geeft ons ten dode over door middel van beproevingen van allerlei aard. Hij weet dat wij, aan ons zelf overgelaten, deze dood van Jezus niet genoeg zouden omdragen. Daarom komt Hij ons te hulp, omdat Hij weet van hoeveel wij beroofd zouden worden zonder Zijn hulp. Hij verscheurt, om het zo te zeggen, de envelop, die de brief van Christus bevat. Nu kan ze gelezen worden door iedereen. Met andere woorden, we openbaren in grotere mate het leven van Christus. En dat is de reden van bestaan in deze wereld, die Hem verworpen heeft.

De apostel Paulus droeg meer dan wij het sterven van Jezus om. Hij werd ook meer dan wij ten dode overgegeven. Hij verwerklijkte deze dood door het vele lijden, dat het gevold was van zijn trouw in het werk, dat de Heer hem had toevertrouwd, zoals hij verhaalt in 2 Korinthe 11:2-32. het gevolg was de kracht, waarmee hij zijn dienst vervulde in de trouwe voorstelling van Christus. Het groet onderwerp van het Evangelie. Wij zijn geen apostelen, mar God verwacht van een ieder van ons, of wij nu toegerust zijn voor het werk of niet, dat het leven van Jezus openbaar wordt in heel onze wandel. Daarom hebben wij voortdurend het nodig verbroken te worden door verschillende middelen, die God goed vindt te gebruiken, naar de mate dat Hij ons kent. Alleen het vat wordt getroffen. *“Daarom worden wij niet moedeloos; maar al raakt ook onze uiterlijke mens in verval, toch wordt onze innerlijke van dag tot dag vernieuwd.”* (2 Kor. 4:11). Naar de mate dat het verbroken wordt kunnen de zedelijke schoonheden van de goddelijke natuur, die

het bevat, geopenbaard worden. Daarom is er reden om ontmoedigd te worden.

De verzen 17 en 18 aan het begin van dit schrijven laten ons zien, wat de eeuwige gevolgen zijn van deze werking van God op de uitwendige mens. *“Want de kortstondige lichtheid van onze verdrukking bewerkt voor ons een uitermate uitnemend, eeuwig gewicht van heerlijkheid; daar wij ons oog niet richten op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig.”* De beproeving die ons treft, wordt licht genoemd in tegenstelling met het gewicht van heerlijkheid die de beproeving voortbrengt in overtreffende mate. Het duurt maar een ogenblik. Zelfs als het een leven lang zou duren in verbinding met de duur van het gewicht van heerlijkheid, dat eeuwig is. En de heerlijkheid staat tegenover de verdrukking. Maar om de verdrukking, licht en kortstondig te achten moet men niet zien op de dingen die men ziet. Maar op de dingen die men niet ziet. Als we onze blik richten op onze verdrukkingen zullen we ze zwaar en langdurig vinden. Maar als we in aanmerking houden de dingen die men niet ziet, daaronder bevinden zich de eeuwige heerlijke gevolgen van onze verdrukkingen, zullen we de moeiten die God bij ons toelaat, licht en kortstondig vinden.¹

In de verzen 17 en 18 licht de Geest van God het gordijn op van het hiernamaals. Hij laat ons de heerlijke gevolgen van onze verdrukkingen zien, opdat we niet ontmoedig worden, als we ze moeten ondergaan, ook al weten we dat in één ogenblik de zichtbare dingen vaarwel kunnen zeggen om bij de Heer te zijn. Dan zijn we in het bezit van het eeuwig gewicht van heerlijkheid, in de gelukzalige eeuwigheid, waar de Heer van de heerlijke gevolgen zal genieten van Zijn leven in deze wereld in genade en van Zijn werk op het kruis.

Volgens het onderwijs van het Woord, o.a. wat 2 Korinthe 4 ons er van zegt, kunnen wij begrijpen, waarin de heerlijkheid bestaat, waarvan het gewicht een tegenstelling vormt met de kortstondige lichte verdrukking. In 2 Korinthe 3:18 lezen wij: *“Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heer aanschouwen, worden naar hetzelfde beeld veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door de Heer, de Geest.”* Men heeft gezegd, dat de heerlijkheid van God geopenbaard is in alle volmaaktheden van Christus, als mens op aarde. De heerlijkheid van de Heer is dus, wat Hij geweest is in deze wereld. Waar Hij *“de uitstraling is van zijn heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen...”* (Hebr. 1:3) alles wat God is in liefde, in genade, in heiligheid, in waarheid, in gerechtigheid, in volmaaktheid van alle aard, is in Christus gezien. De mensen hebben deze heerlijkheid niet op prijs gesteld. De discipelen in geringe mate. Maar God zag ze in het

¹ Natuurlijk moeten we onze blik niet meer richten op de zichtbare dingen, die aangenaam en aantrekkelijk zijn voor het vlees.

leven van Zijn geliefde Zoon, van wie alle gedachten, woorden en daden voortdurend tot Hem opstegen als een welriekende reuk. Nu schittert deze heerlijkheid in Hem, de verheerlijkte goddelijke mens, net zoals ze heeft geschitterd in hem op aarde. Als we die heerlijkheid beschouwen door de kracht van de Heilige Geest, door het geloof zullen de volmaaktheden van dit leven van de Heer tevoorschijn komen in ons. In de zwakheid van onze wandel natuurlijk. In beproevingen van allerlei aard, waar God ons doorheen helpt, om er enige karaktertrekken van te openbaren. De verdrukking verbreekt het vat, opdat het licht dat het bevat zich kan verspreiden. De verdrukking verbreekt de wil en laat ons het oordeel over onszelf verwerklijken, over onze daden. Het laat verdwijnen wat een hindernis is voor de ontwikkeling van het goddelijk leven. Het kan zich dan duidelijker laten zien.

Daarom zal men in lichamelijke zwakheid, in ziekte, in beproevingen van allerlei aard in plaats van ongeduld, weerspanning, ontevredenheid te vertonen die zo natuurlijk zijn voor het hart van de mens, aantreffen: onderworpenheid, vertrouwen, geduld, waarheid, heiligheid enz. Even zo veel trekken uit het leven van Jezus, waardoor de gelovige wordt veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid. Dit zou niet in dezelfde mate plaatsvinden in aangename omstandigheden van het menselijk leven. Aangename omstandigheden zijn dikwijls gunstiger voor de oude mens dan voor de nieuwe.

Al deze karaktertrekken van Christus, die op aarde worden verwerklijkt, vormen het eeuwige gewicht van heerlijkheid, dat wij zullen dragen als wij in de tegenwoordigheid van de Heer zullen zijn. Bekleed met onze verheerlijkte lichamen, gelijkvormig aan Hem. Dan zullen ze gezien worden, niet meer door de spleten van een aarden vat, maar geopenbaard in, daarvoor geschikt gemaakte, verheerlijkte lichamen. Het laat ons

ook zien, dat de beloningen waarover het Woord gesproken wordt, in de verschillende beelden, zullen bestaan in een gelijkenis met de Heer, vanuit verschillende gezichtspunten en hoeken. Want in de hemel zal Christus alleen gezien worden en Christus in de Zijnen. Zo zal Hij ook, als Hij aan de wereld zal verschijnen, *“op die dag verheerlijkt worden in zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die hebben geloofd”* (1 Thes. 1:10).

Hoe beter wij begrijpen wat de heerlijkheid is voor de tijd en de eeuwigheid, hoe beter wij de belangrijkheid zullen begrijpen die ligt in het openbaren van het leven van Christus in de korte tijd dat wij in deze sterfelijke lichamen zijn. We dragen de pijnlijke gevolgen van de zonde, maar waarin God enkele weerkaatsingen zal hebben kunnen verkrijgen van het leven van Zijn geliefde Zoon. Maar hij krijgt niets van de mens in Adam.

Als wij in de heerlijkheid aangekomen zullen zijn, als resultaat van het werk van Christus voor ons op het kruis. En van het werk van God in ons gedurende onze wandel op aarde. Dan zullen wij alle heerlijkheid eeuwig toeschrijven aan God en aan Zijn Zoon, onze Heer en Heiland. Laten we in afwachting daarvan ons altijd herinneren, dat als wij enkele dagen in deze wereld gelaten worden. Dit gebeurt om voor God en mensen, door onze wandel, het leven van Jezus voor te stellen, als uitdrukking van onze dankbaarheid voor de grote liefde, die Hij ons gegeven heeft. Die liefde, die onze harten dringt, daar wij aldus oordelen, zegt Paulus: *“dat Een voor allen gestorven is; dus zijn zij allen gestorven. En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf leven, maar voor Hem die voor hen is gestorven en opgewekt.”* (2 Kor. 5:14,15). Alleen zo is het de moeite waard te leven.

Oorsprong: [Le Messager Évangélique 1931-29](#)

Titel: [Un poids éternel de gloire](#)